

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

A »KARVALY« című havi melléklettel együtt.)
Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 10 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSEG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetéseket, hirdetmények intézendők.

A gyermeknevelés hibái.

1895. november 22.

Társadalmunk gyermeknevelési rendszeréhez vagyunk oly bátrak hozzászólni. A magyar gazdák, munkásnépek, kereskedők és iparosok gyermeknevelési rendszerének ferdeségét érezzük szükségesnek kissé latolgatni. Elismerjük, hogy ama hiba nem a mi hibánk, nem az apáinké, nem a nagyapáinké, hanem a gyors fejlődés következtében csak felületesen tanulmányozott korszaké. Azé a mai korszaké, a melynek közéletében minden nem arra hivatott embertől is megkivánják a sokoldalú tudományt. Jelen korunk a tulfeszített következménye lehet, hogy igen szép, ábrándos magasra törekvő követelmény, elismerjük, hogy a nagy XIX-ik századnak szüksége van a tudományra; de viszont az életből merített napirenden álló tények bizonyítják, hogy ama követelt tudománynak sok nyomoréka, több érdemtelen szájhőse és sajnos, igen sok pénzen vásárolt tökfilkója van.

Álljon itt először is az apai büszkeség néhány vonása és az ebből folyó makacs akaratosság.

Vannak családapák, a kik ha gyermekük ügyessen mássza meg a nagy körtefát, következtetve az eleve ségéből kimondják: „ez a gyerek fiskális lesz.” Tanítatják, bukk, bün-

tetik, elvergődik, könyörgéssel, sógor-sággal és befolyással keresztül gurul a vizsgákon, akkor aztán zsebre vágja a két kezét, bebámul az üres levegőbe, még a körtefát sem tudja megmászni, de bizonyítványai révén bedugják oly hivatalokba, közintézetekbe, a hol ezer, meg ezer ember vagyonát, boldogságát volna hivatva őrizni. Ez termi meg a czilindert, a gögöt, a szorgalmas nép lenézését, a restséget, a nagy uri hajlamot. Ha ebből a nagy férfiúból családapa válik; ostoba gögjéből resteli fiát gazdának, iparosnak, kereskedőnek nevelni, hanem neveli nyomorult minimummal hivatalnoknak, léha piperkőcnek s így hanyatlak a társadalom!

A sok gomba módra felszaporodott „ur” a kik ma rendes foglalkozásuként a párbajokat, a semmittevést üzik, mind egykor jobb sorsot ismert apák ferdén nevelt gyermekei. Mily szorgalmas munkásaivá válhattak volna talán a hazának? De a hiba: a nevelési rendszer.

Ezért nem áll tetőpontján nálunk a földművelés az ipar és kereskedelem. A divat, a tetőpontját érte. Azért a családapák ne kényszerítsék gyermekeiket semminemű tudományos pályára, a melyhez nem volna kedvök. A jó felfogású fiúnak még nem kell éppen ügyvédnek lenni, mert hisz ha valahol ész kell, úgy a kereskedelem, ipar, gazdaság terén kell, a hol

szükséges a messzeható tervezgetés, éles ész, feltétlen előrelátás, kitünő számítás. Meg máskülönb is egy országot nagygyá, hatalmassá, művelté csak az ipar és kereskedelem tehet. Az tette hatalmassá Angliát, Franciaországot; az fog hatalmassá tenni minket is.

Azért ajánljuk a családapáknak: neveljék gyermekeiket akként, a mint azoknak vágya a nevelést követeli. A szívesen, kedvvel tanuló fiuk legyenek a tudomány emberei, az éles eszű, de ily polczra nem törekvő ifjak legyenek a magyar nagybani földművelés, nagyipari és nagykereskedelem lelkes alkotói, teremtő tagjai; a korlátolt tehetségű fiuk vállaljanak derék, hazafias földművelőkké, kisiparosokká és kereskedőkké, azok pedig, a kiket nagyratörő hajlamuk a dicsőséges katonai pályára készített, engedjük szabadon, mert hazánknak szüksége lehet még egykor a magyar vitézségre, a magyar hadseregre. Így osztályozzuk a gyermeknevelést, ne ismerjünk ebben rosza hajlást, legyünk önzetlenek, ne igyekezzünk a természet ellen harcolni, mert arra a legmerészebben haladó korszak sem képes. Végül pedig természetesen első kötelessége legyen az apának gyermekét imádott hazája szeretetére megtanítani s intse, ne hagyja el ezt a földet, melyet ezer éve bir a magyar nemzet.

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

VALAKI . . .

Valaki azt mondta,
Valaki azt sugta,
Rózsákkal lesz végig hintve
Az életem útja.

A ki azt megmondta,
A ki ezt megsugta:
A rózsákat az utam során
Mind össze taposta.

Révész Tivadar.

LEMONDÁS.

Járta a nóta.

A fekete képű gyerekek ujjai alól szilaj fesztelenséggel repkedtek szét a bubánatos hangok s valami csodálatosan könnyfacsaró dallammá verődtek össze a kis szobában, mintha egy panaszos élet fájó sóhaj-tása szaladt volna végig a rezgő hurokon.

Azután elhallgatott a cigány.

Tudja isten miért, de olyan leverő, sejtelmes csend állott be, egy nagy pillanatra, a mig Tury Gábor fel nem állott, az asz-

tal sarkáról s oda nem szólott a gyerekeknek.

— Az én nótámat, fiuk!

És azután megeredt újból a dal az a busongos, szomorú népdal, melynek lágyan csengő hangjai oda férköznek a szívhez s az emlékezet révén feltámasztjuk lelkünkben a multat, a mit elsirattunk régen, megkönyeztünk sokszor.

Vád és szemrehányás szól abból a dalból. Tury Gábor halovány arcát két tenygyerébe fektetve, elnézi a muzsikáló cigányt, elhallgatja a panaszos nótát s nem vesszi észre, hogy egy szép asszony két könnyes szeme pihen rajta.

Hanem egyszer . . .

Csupa véletleaségből történt, hogy két szőke, hullámos hajfürt odacsapódott forró homlokához s mikor a delejes intésre megfordult, egy szelid, mosolygós asszonyt látott maga előtt.

— Asszonyom!

— Megzavartam ugy-e gondolataiban? — szólott a szép asszony s mintegy akaratlanul megérintve a halovány ember kezét, lágy s hízog hangon folytatta:

— Látja, olyan rosszul esik nekem a

maga szomorúsága. Elnéztem, mint könyököl az asztalra, hallgatja a hegedű buszavát, visszafojtja könnyeit s lemondólag, bánatosan mondja a cigánynak: fiuk, az én nótámat! . . . Nehéz teher lehet abban a szívben Gábor, a melyik a siró muzsikában keres vigasztalást.

— Egy poklot hordok mélyen eltemetve a lelkemben, asszonyom.

A szőke-fürtös asszony szelid vonásain egy árny borongott keresztül s szinte halani lehetett szívverését, a mikor oda fordult az ifjuhoz s hosszasan elmélázva nézett annak fényes, könnytelt szeméibe.

— S ha akadna valaki, kinek a maga szenvedése fáj, ha volna egy olyan nőikéz, mely homlokáról a borús árnyat letörölné?

Az ifju tagadólag rázta meg fejét.

— Virág a szív, jó asszonyom, s ha elmúlt a nyár, mely szirmaiit növelte, haloklása következik.

Pillanatokra csend, szokatlan nyugalom állott be.

A szép asszony hevesen, erősen szorította az ifju kezét a magáéba s vont a magával keresztül a mulatókon, a szobán, ki

Ha ezt a megajánlott rendszert a család-apák magukéva teszik egy század mulva egy teljesen egyetértő, boldog nép lakja majd ez országot, ki észszel, mint tettel, karddal, mint tollal csak hasznára válik hazájának. Nem leend elégedetlen nyomorék, a tudomány tökfilkója, hanem egy szellemi és anyagi munkákat végző szorgalmas nemzedék. Így vész el a rangkórság és megoszlik a tudomány, de akkor minden egyén a maga módja szerinti tudományos ember leend, ha nem kényszerítik a kalapos inast arra, hogy miniszterségre vágyodjék.

Ez a jelen korszak igazán tudományos rendszere!

Fegyelmi vizsgálat a szentes városi tanács ellen. Vadnay Andor dr. főispán által Szentes város közigazgatási ügykezelésében és háztartásában megtartott vizsgálat arra a szomorú és nem kevésbé szégyenletes eredményre vezetett, hogy a főispán kénytelen volt az egész szentes városi tanács ellen elrendelni a fegyelmi vizsgálatot, a főkapitány kivételével, a ki háztartási dolgokban, a törvény szerint, nem szavazatjoggal bír tagja a tanácsnak. A főispán fegyelmi rendeletét f. hó 19-én tette át az alispáni hivatalhoz. E rendelet szerint a fegyelmi vizsgálat megtartandó, — a főkapitány kivételével — a városi tanács összes tagjai, tehát Burián Lajos polgármester Magyar József, Novobáczki Győző, Nyiri Ggula, Nagy József tanácsnok, Magyar Elek főjegyző, László Vilmos dr. főorvos és Ecseri Lajos dr. ügyész ellen; továbbá elrendelte még a főispán a fegyelmi vizsgálatot Abaffy Zsigmond főmérnök, Győry Ferencz főszámvevő és Szánthó János birtok-nyilvántartó ellen. Az utóbb nevezettet, valamint Magyar Elek főjegyzőt egyidejűleg az állásuktól is felfüggesztette s tisztí fizetésüket egy harmadra redukálta a felfüggesztés idejére.

az éjbe, melynek sötétjét a csillagok fénye ragyogta keresztül s ködpárázat tette rejtelmessé.

Messziről még hallatszott a zene a zsi-vaj, de közelökben már nem volt senki, semmi csak az utszéli bokor ágai között csicsereggett egy álmából felriasztott madár. Megálltak.

Tury Gábor a szép asszony fejét oda fektette keblére.

— Hallja ezt a dobogást, asszonyom?

— Gábor!

— Mondja minék támasztja fel a szívem halottjait? Mért nem enged, hogy elpusztuljak, lassan megsiratlanul?

— Miért? — felelt a szép asszony izgatott hangon s forró, gömbölyű karjaival átölelte a bánatos ember nyakát, mint a kigyó, mely áldozatához simul.

— Azért, mert szereltek; mert én is egy égő poklot hordok a keblemben, s mert jól esik tudnom, jól esik látnom, hogy van még valaki, a kinek teher az élet s gyötrellem a visszaemlékezés. Együtt haladunk a kálváriára, te Gábor és én s ha roskadozunk még csak nem is vigasztalhatjuk egymást, mert meg tiltja az eskü, az oltár zsámolyánál

A vidéki sajtó.

A vidéki hírlapok száma az utóbbi statisztika szerint ismét növekedett, a mi kétségen kívül a vidéki hírlap irodalom erősbödését és fejlődését jelenti. Különösen nagy haladást jelent, hogy a vidéki hírlapok tulnyomó része ma már teljesen irodalmi színvonalon áll s hivatásának tökéletesen megfelel.

Ez tény, melyről bárki is meggyőződhetik, ha figyelemmel kíséri a vidéki sajtó működését.

Mégis gyakori a panasz, (némely lap vezér-cikkben foglalkozik vele) hogy a vidéki sajtó elnyomott; a fővárosban számba sem veszik s a fővárosi sajtó alig akarja észre venni.

E szemrehányásoknak csak a fővárosi napi sajtóra vonatkozó része lehet némileg indokolt, mert tény, hogy ez jóval fölülte áll a vidéki sajtónak, de ezen nagyságában részt vesz a vidéki sajtó is, melynek közérdekű és fontosabb híreit szabadon ollózza.

Némely vidéki organum maga teszi tönkre reputációját, a mikor különböző pártáryalatu fővárosi napi-lapról a legképtelenebb reklám híreket teszi közzé, — nem is a nyílt térben, hanem a hírek rovatában. Ez utóvégre gusztus dolga; de az embert gondolkodásba ejti, hogy akadhat komoly elvű olvasója az ilyen vidéki lapnak.

Ilyen czéltévesztett irányu lapocská ma már hála Isten, kevés van. — A vidéki sajtó ma már büszkén tekinthet maga elé, mert nélküle nagyon gyöngé volna a hetedik nagyhatalom.

Mégis a hatalmas vidéki sajtó több figyelmet érdemelne, különösen most midőn az ezredéves Magyarország jubilleuma előtt állunk. Ma már a vidéki sajtó nem csak a megyei belügyek és társadalmi kérdések szóvivője, hanem lelkes támogatója az egész ország közügyeinek.

Az ezredéves kiállítás látogatottsága és a jubilleum sikere egyrészt a vidéki sajtó progandájától függ. A vidéki iparosnak, kereskedőnek a helyi közlöny

elmondott hazug holtomiglan . . . Körülvon a nevető, kaczagó embereknek egy egész sokasága, hogy megőrizzük a tisztességet, megyünk a tömeggel, de nem találkozunk soha! —

— Ugy van asszonyom, soha. Elválunk most is hidegen, egyetlen kézszorítás nélkül s bár érezzük, hogy lelkünkben egy régi oltár romokká omlik, meg őrizzük a látszat nyugalmát az emberek előtt.

A szép asszony gördülő könyecsepei az ifju kezére hulltak, s a néma éjbe megcsendült a nőta.

Az ő nótája.

Az a szivetrázó, bubánatos népdal, melynek minden sorában a lemondás, csalódás fájdalma beszél.

És ekkor? . . .

Oda borultak egymás keblére, megtörték az esküt, az oltár fogadalmát, meglopták az emberek hiszékenységét és egy hosszú csókba rebegték el hosszú évek nehéz fájalmát, kinos keservét.

Azt a mi fáj, a mi bánt s a mi nem gyógyul meg soha!

Bibó Lajos.

a legkompetensebb tanácsosa s ezért ismétlem a vidéki sajtó több figyelmet érdemelne.

Egy igen fontos terv merült az utóbbi időben fel, melynek megvalósítása most csakugyan aktuálisává vált.

Az ország szive Budapest között állandó összeköttetést kellene biztosítani a vidéki lapszerkesztőségek részére. Ez csak úgy volna elérhető, ha minden vidéki hírlap részére egy Budapestre szóló állandó vasúti menet-jegyet egedélyezne a miniszter.

Az ország közvéleményét nagyobb részt már a vidéki sajtó képezi. Ezért szükséges, hogy a vidéki lapszerkesztőségeknek szabad bemenet biztosították az ország szivébe.

Tekintve azt, hogy így a vidéki sajtónak több alkalma lenne a székes főváros érdekeivel és viszonyaival foglalkozni: ez a lépés hatalmasan előbbre vinné a mi szép Budapestünket a világvárosiasság felé.

R. L.

Ujdonságok.

— Sajtópör. E hó 18-án ismét csongrádi sajtópört tárgyalt a szegedi esküdtszék. Mint előre is jeleztük ezuttal Hegyi Antal, a „Csongrádi Közlöny“ f. szerkesztője volt a vádlott, míg a panaszos Fölföldi Mihály csanyi lakos, volt tömörkényi tanító. A vád az, hogy Hegyi Antal Fölföldit kikopott tanítónak nevezte, a kit a csanyi község-házából, bizonyos okmányok elvitelével gyanúsítottak: a miért a bíró a község-házából kitiltotta. Egy másik cikkben pedig azt írta róla, hogy a bírót terrorizálta s arra kényszeríté, hogy írjon alá egy nyilatkozatot, a mely szerint az ő kitiltása nem igaz. E két közlemény miatt indította meg Fölföldi a sajtópört Hegyi ellen. A tárgyalás lefolyásáról lapunk szűk tere miatt csak a következő érdekesebb részleteket ismertetjük. A bíróság: elnök Pékay Elek, bírák: dr. Czukor Ignác, dr. Füzesséry Zoltán, jegyző Várkonyi. Magánvádló és vádlott személyesen jelentek meg. Fölföldi Lajos ügyvédje dr. Reiner Mór Hegyi Antal védője Kalmár István. Az esküdtszék a következőkép alakult meg: Mezei József, Priváry Pál, Horváth Jenő, ifj Reiner Mihály, Magyar Endre, Csonka Ferencz, Fölkövi Lajos, Felmayer Lajos, Pálffy János, Kiss Gyula, Grasszely Lajos Arató Frigyes. Pottagok: Mertics Adorján és Berta János. — Dr. Reiner Mór, a magánpanaszos ügyvédje el mondja vád beszédét; részletesen kiterjeszkedik az ügyre s vádlottat a rágalmazás és becsületsértésben kéri kimondani bűnösnek. Kalmár István védő szerint be van igazolva, hogy Hegyi, mint hírlapíró, a hirt hivatalos embertől kapta, ahhoz hozzá nem tett s a hír regisztrálása nem vétek; védenze fölmentését kéri. Ezután újból beszél mindkét ügyvéd, majd Fölföldi, végül Hegyi. A törvényszék elnökének összegezése után az esküdtek visszavonultak. A verdikt, melyet Csonka Ferencz elnökük hirdetett ki, a következő; 1 Hegyi-e az első cikk szerzője 12 igen, 2 Hegyi-e a második cikk szerzője? 12 igen, 3. Van-e az első cikkben rágalmazás? 7 igen, 5 nem. 4. Becsületsértés? 10 igen, 2 nem. 5. Van-e a második cikkben rágalmazás? 9 igen, 3 nem. 6. Becsületsértés? 10 igen, 2 nem. 7. Vétkes-e vádlott a rágalmazásban? 9 igen, 3 nem. 8. A becsületsértésben? 10 igen, 2 nem. A marasztaló verdikt után dr. Reiner Mór adta elő vádját. Hegyit a rágalmazás és becsületsértés vétségében büntetni kéri szabadságvesztéssel is, mert enyhítő körülmények nem szólnak mellette. Kalmár István védő enyhítő körülmények felsorolásával a 92. § alkalmazását kérte. A törvényszék He-

gyi Antalt, az enyhítő körülmények tekintetbe vételével rágalmazás és becsületsértés miatt 100—100 frt fő, 50—50 frt mellék-büntetésre, 96 frt tanudj, 100 frt per s a fölmerülő eljárás költségei megfizetésére ítélte. Az ítéletet a „Csongrádi Közlöny” című saját lapjában lesz köteles közzétenni. Magánpanaszos megnyugodott. Hegyi semiségi panaszt jelentett be.

— „Hock János ur a legutolsó ember Magyarországon.” Ily jellemző gyöngyöröket ír a „Pesti Napló” e hó 21-ki száma a mi országgyűlési képviselőnkéről. A „Pesti Napló” azután így folytatja: „De, ha Hock János ur arra az arczátlanságra vetemedik, hogy erkölcstelenséggel vádol másokat, s hogy az esküszegés vétkével terheli meg a mások rovását, úgy erre csak egy feleletünk van: Hock János ur az utolsó ember Magyarországon. Ha corrupezióról van szó, az erkölcsök becsütelenebb elvetemültsége másut nem található, mint nála.” Ez a sok esküdszéki tárgyalás után a legsikerültebb erkölcsi — fénykép, mely után Hock János ur végkép le van tárgyalva.

— „Nagy kellemetlenség” ezimen a „Cs. K.” „rövid hírek” című rovatában közlötték, csak az a megjegyzésünk, hogy olyan „kellemetlenség” a kaszinóban elő sem fordulhatott, mert oda csak uri emberek járnak, a kik az ultramontánizmusnak hihetileg nem barátai. Ennél fogva az említett sorok írója épp olyan, mint tudósítása . . . (Beküldetett.)

— Mezőgazdasági statisztika. A közgazdasági állapotok javítása szempontjából rendkívüli fontosságú összeirásai munkálatok már több nap óta folynak városunkban s november hó 30-ig befejezést nyer. Hogy mennyire lesz sikerült ezen közgazdasági viszonyainkra nagy fontosságú statisztika az csupán gazdaközönségünk lelkiismeretes bevallásától függ. Ha gazdaközönségünk befűtja azt, hogy ezen összeírás nem adóztatási célból történik, — hanem hogy egy pontos s kimerítő tájékozást nyújtó-statisztikai összeírás birtokában az ország mezőgazdasági bajainak orvoslására s a mezőgazdasági népességi jólétnek emelésére vezető közgazdasági igazgatás biztos támpontokat nyerhessen, — úgy a nagy mű teljes lesz. Időszerűnek tartjuk az összeírás alkalmával gazdaközönségünket arra kérni, hogy az összeírással megbízott egyéneknek, lelkiismeretes statisztikai adatokkal szolgáljanak.

— Pótvásár. Félégyháza város közgyűlése elhatározta, hogy a f. évben megtartandó pótvásár engedélyezését a belügyminiszternél kérelmezni fogja.

— Osztálysorsjegyek a kiállítási sorsjétkékhöz, melynek huzása decemberben lesz, kaphatók Csongrádon Borbás Sándor gőzm. könyvvezető urnál is. Ugyanitt egész sorsjegyre becsérélhetők az első huzás alkalmakor ki nem huzott osztálysorsjegyek. 20 frt ráfizetéssel, Felhívjuk különösen ez utóbbi ülményrekor a fél-sorsjegyek tulajdonosainak figyelmét.

— Anyakönyvi nyomtatványok a jövő évre. Mivel az állami anyakönyvi nyomtatványok készítése a belügyminiszteriumot illetik, a vármegye alispánja felhívja a rendtanácsu városok polgármestereit és a járássok főszolgabiráit az eddigi fogyasztás alapján adjanak tájékoást a szükségletű anyakönyvi nyomtatványok fedezése iránt, hogy a jövő év egész folyamára megküldhesse a szükséges anyakönyvi nyomtatványokat.

— Uti podgyász szállítás. A magyar királyi állam-vasutak igazgatósága figyelmezteti az utazó közönséget, hogy oly nagy terjedelmű, vagy több darabból álló podgyászt, mely a podgyásztartányokban, illetve azoknak minden ülőhely után járó aránylagi részében el nem fér, a személy kocsiba vinni nem szabad hanem szabályszerűen feladandó. Ugy az állomási, mint a vonatkezelő személyzet egyidejűleg szigoruan utat-

sított, hogy ily podgyászdaraboknak a személykocsik szakaszába való bevitelét, vagy éppen a kocsik folyosóin való elhelyezését ne engedjék meg.

— MILLENNIUMI HIREK. Az „ünnepély-csarnok” belső berendezésére vonatkozólag a terv — mint bennünket értesítenek — teljesen elkészült. A nevezett csarnokban lesz az I. B. zenészet csoportja úgy elhelyezve, hogy a főbejárónál levő előcsarnok felhasználásával, főként az első emeleten levő termek lesznek a kiállítandó hangszerek bemutatására felhasználva. Ilyetén való rendezés által el van érve — nagyon helyessen — ama cél, hogy a hangszerek és zeneművek egy helyen legyenek összecsoportosítva, mi által nem fog előfordulhatni az az eset, mint 1885 beu is megtörtént, hogy a hangszerek mellett és körül a malom-, a kocsi-, a bőr stb. iparág kiállított tárgyai helyeztetek el, mely körülmény a hangszerekre előnyös, semmi esetre sem volt. Akusztika doigában is sokkal jobb helyök lesz most a hangszereknek, mert a termek nem olyan magasak. A kiállítók nagyon élénken érdeklődnek a kiállítás iránt s ma már minden ágából a hangszereknek nagy számu jelentések történtek. Egy nagy orgona is fel lesz állítva, melyet Temesvár városa az ő plébánia temploma számára készített s mely egyuttal hangverseny orgonául is fog szolgálni. — A millenniumi koronák. A pénzügyminiszteriumban most készült el a törvényjavaslat, a mely a millennium emlékére korona-emlékpénzek kiadását rendeli el. A törvényjavaslat tárgyalásakor bemutatják majd a képviselőházban az emlékpénz mintáját is. A korona körirata a következő: „Az ezeréves Magyarország emlékére”. A kép alatt pedig: „1 korona 1896.” A hátsó lapon Árpád látható, honfoglaló vezéréivel. A magyar géniusz lebeg Árpád előtt s kantáron fogva a lovát vezeti az új hazába.

— Érdekes Heckscher József hamburgi bankárnak lapunk mai számának hirdetés rovatában levő szerencse-jelentése. Ez a bankház az itt és vidéken nyert összegeket pontosan és titoktartóan eszközölt kifizetésével olyan kitűnő hírnévre tett méltán szert, hogy e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét mai hirdetésére.

— RÖVID HIREK. Télapó. A langyos őszi napokat e hó 22-én hideg, szeles idő váltotta fel s nem csak a levegő, de a tájék is erősen hirteti télapó megjöttét, a lassan alá hulló hópiléket, az erős szél tova sodorja. Látva a téli képet, önkénytelenül is arra gondol mindenki, hogy a téli kabátoknak továbbra nem a sutban a helye. — Táncztanfolyam megnyitás. Farkas László táncztanító a napokban nyitotta meg táncziskoláját a „Pannónia” szálloda egyik nagytermében. — Képviselői beszámoló. Dr. Holló Lajos Félégyháza város országgyűlési képviselője f. hó 16-án választói körébe érkezett. Beszámoló beszédét e hó 17-én tartotta meg a piacsteren. Választói mint mindig, úgy ez alkalommal is nagy lelkesedéssel fogadták a népszerű képviselőt. — Feloldott határozat. Szentes város területén és határában a jószág állományban járványosan fellépett ragados száj- és körömfájás veszedelme megszűnt. A határozat feloldatott.

Karácsonyi remények. Alig 14 nap választ már el a magyar osztálysorsjáték nagy nyereményhuzásától, mely f. évi december 6—14-ig ejtetik meg és melyen 21499 nyeremény kerül 4333.000 korona összértékben kisorsolásra. Hogy ezen az oly óriási eséllyel bíró sorsjátékon oly egyének is játszassanak, a kik egy egész sorsjegyért 40 frtot áldozni nem akarnak vagy nem képesek, a magyar osztálysorsjáték sorsjegyei igen elmés módon tízedekbe (á 4 frt) és huszadokba (á 2 frt) vannak beosztva. Elgondolható tehát hány emberről gondoskodik Fortuna istenasszony ezen huzásnál a mennyiben a kisorsolásra kerülő közel 4 $\frac{1}{2}$ millió részben az egész sorsjegyek tulajdonosai között, másrészt azonban a tízedek és huszad sorsjegyek birtokosai között is feloszlik, úgy hogy a több mint 100.000 is feloszlik, úgy hogy a több mint 100.000 szerencsés nyerő azon helyzetben lesz, hogy boldog karácsonyt ülhet és szeretetét övéi iránt gazdag ajándékokkal bizonyíthatja.

Országos torna ünnep

1896-ban.

A Magyarországi torna egyesületek szövetségének a millennium évében rendezendő nagy torna ünnepe közléről érdeklí az ország minden tornászát és sportemberét. Ennek a nagyszabásu ünnepnek a tervezete már elkészült s az országos torna és sportbizottság legközelebb veszi tárgyalás alá. Maga a terv a következő:

Helye:

Az ezredéves kiállítás versenytere.

Ideje:

1896 május vége, vagy június eleje. Közvetlenül a tanulók országos versenye előtt, vagy után. Két, napon át, úgy, hogy a második nap ünnepre essék.

Első nap:

Délelőtt 9 órakor próba a kiállítási versenytéren. Délután 4—7-ig egyénekenkénti, verseny ugyanott és pedig 2 csoportban. I-ső csoport: korlát, távolugrás, függeszkegés; II-ik csoport: sulyemelés, bakugrás, nyújtó.

Második nap:

Délelőtt 11 órakor: ünnepélyes közgyűlés a Szent Király-úczcai Nemzeti tornacsarnokban.

Délután 3 órakor: az összes tornászok kivonulása katonazenészó mellett a Kerepesi-úton, Erzsébet és Tezéz-köruton, Andrássy-úton át a Városligetbe; minden egyet zászlójával és jelző táblájával.

Délután 4 órakor: az összes tornászok felvonulása a kiállítási versenytérre a szabadyakorlatokhoz s ezután pontok szerint következnek:

- 1.) Üdvözlő beszédek.
- 2.) Szabadyakorlatok.
- 3.) Elvonulás.
- 4.) Csoporttornázás.
- 5.) Versenyek (kötélhuzás, gyorsfutás.)
- 6.) Minta csapat tornázás.
- 7.) Hajító lapda játék, mint verseny.
- 8.) A győztesek kihirdetése.
- 9.) Kivonulás a versenytérrel.
- 10.) Diszvacsoara s a díjak kiosztása.

Irodalom.

E. Kovács Gyula művészetéről és költészetéről terjedelmes tanulmány jelent meg Dr. Körössy László Korrajzok című irodalmi vállalatában. A kiváló magyar tragikus művészetének méltatása s költészetének bírálatá alapos és szellemes a kor művészeti és irodalmi rajza jellemző és tanulságos. A dupla kötet ára 60 kr., mely összeg a Korrajzok kiadóhivatalába, Budapest, Andrássy ut. 25. a. küldendő. Az országosan elterjedt vállalatban eddig a következő művek jelentek meg: XIII. Leo. Ferencz József, Kossuth Lajos, Jókai Mór, Vaszary Kolos, Vadnay Károly, Beöthy Zsolt és E. Kovács Gyula. Az előfizetők féláron (9 frt helyett 5 frtért) kapnak 30 füzetet. Megtekintésre való mutatványt szívesen küldenek. Öszintén ajánljuk a nagybecsű vállalatot minden válogatósabb izlésű olvasónak.

A Szalay Baróti nagy munkája „A Magyar Nemzet Története” gyorsan halad előre. Immár a 24. füzet jelent meg belőle a melyben Szalay József II. Zsigmond koráról szól a világos szép előadással s azzal a mintaszerű alapossgal, mely a korán elhunyt történetíró minden munkáját jelképezte. Különösen kiemeljük a Velence és Magyarország közt folyt háboru elbeszélését, mely valóban példaképe a jó történeti stílusnak. A Szalay Baróti-féle munka valóban méltó lesz arra, hogy minden magyar család könyvtárában helyet foglaljon csak négy kötetre terjedvén, a kevésbé tehetősek is könnyen megfogják szerethetui a millennium ez emlékművet, mely már a

jövő évben teljes lesz. Egy füzet ára 30 kr., megrendelhető a kiadóhivatalnál. Lampel R. Wodianer F. és fiai könyvkereskedésében, Budapest Andrásy-ut 21.

Közgazdaság.

A méz. *) A méz használata ósrégi, visszavezethető a legrégebbi időkre. Manus törvényeiből értesülünk, hogy az ó-indusok az ujjonszülötnek első táplálékul mézet adtak, míg az egyiptomiak mézaldozatokat mutattak be isteneiknek. Keresztelő szent János is mézzel táplálkozott a pusztában, Homer idejében pedig mindenkor szerepelt a méz a hősök étlapjain mint élvezeti cikk. Görög írók állítják, hogy Zeusz tisztán mézzel táplálkozott. Aristeus volt az első, a ki a méhek gondozását oltalmába vette. Varro a rómaiaknál könyvet írt a méhészetéről, melyben felemlíti, hogy Rómában a via sacra-ban tartattak mézvásárokat. Látni való mindezekből, hogy a méznek jelentékeny szerep jutott a régiek háztartásában, bizonyára jelentékenyebb, mint ma, midőn a különböző édességek és nyalánk eledelek jórészt leszorították az őt méltán megillető helyről. Mindenek dacára ma is előkelő szerepe van háztartásunkban; a jó és tiszta méz nagy keresletnek örvend. És éppen ezért, mert Európában nem termeltetik annyira méz, a mennyi a közfogyasztásnak megfelelne, a tengeren túlról roppant mennyiségű méz hozatik be. Ezzel aztán tág tér nyílik a hamisításra. Ebből önként következik, hogy messze van még az az idő a midőn a méz mint köztáplálék, mint a nép eledele fog szerepelni. Ma a készlet csekély és éppen azért a méz csemege számba megy. Pedig a méz a konyhában és egyáltalában a háztartásban igen sokféle-képen értékesíthető és sok tekintetben helyettesítheti a cukrot; már pedig az el nem vitatható, hogy a méz mint ilyen előállít-hatás tekintetében a cukor felett áll s felhasználhatók sok olyan élvezeti cikk készítésénél, melyekhez a cukrot szokták rendszerint használni. Eltekintve a mézbor és mézsör készítésétől, a gyümölcskonzervek és befőttek készítésénél a méz előnyösen felhasználható. Cseresznye-, meggy-, ribizke-, egres-, körte-, dinya-, barack-befőzésénél a méz kitűnő szolgálatot tesz, s a mézben főtt gyümölcs sokkal ízletesebb, nem romlik oly könnyen, nem penészedik, sőt a gyümölcs eredeti zamatából nem veszít annyit, mintha cukorral készítenék. A mézet természetesen e célra elő kell készíteni, mert a méz abban az állapotában, a mint azt a méhektől kapjuk, vagyis nyersen, nem használható a gyümölcs-konzervekhez. Meg kell azt előbb főzni vízzel és tejjel keverve, forrás közben sokszor fölözendő, miáltal a gyümölcs-konzervhez szükségelt levét nyerünk. Mikor a felforralt méz már lehűlt, többször leszűrjük s ezzel tiszta átlátszó levét nyerünk belőle, mely a gyümölcsök eltevésére kiválóan alkalmas. A gyümölcs-konzervek készítéséhez a mézből aránylag sokkal kevesebb kell mint a cukorból, s ha tekintetbe vesszük azt, hogy az édesség úgy mennyiség, mint minőség tekintetében a mézben még ugyan oly árak mellett is nagyobb foku mint a cukorban, önként előtérbe tolul a méznek használata a konzervek készítésénél. A mézbe rakott gyümölcs igen kellemes ízű csemege és ha kellő elővigyázzal készíttetik, aránytalanul hosszabb ideig eláll, mint a cukorba rakott gyümölcs. Fontos mindenesetre, az hogy ép, egészséges gyümölcsöt használjunk fel a készítésnél, mert a ferges vagy a rothadást tartalmazó gyümölcsből mézzel készített konzerv még hamarabb romlik, mintha azt cukorral készítenék. Sok helyen használják a mézet mézeskenyér készítésére is. Mondanunk sem kell, hogy ezzel a reggelihez használni szokott tejeskenyér nem versenyezhet s ennek úgy táperő, mint kitűnő íz dolgában felette áll. A mézbor, mézsör és likőr készítése szintén divott régebben, míg ma már ritkábban készítik. Pedig tisztább, zamatosabb és kellemesebb ital alig

*) A „Vendéglős” Budapestben megjelenő hetiközlöny nyomán. Szerk.

lehet képzelni, mint a mézbor vagy mézsör. Azoxfelül, hogy tápláló és a szervezetre előnyös voltuk mellett nem is lehet hozzájuk hasonlítani a manap mindenféle módon összekevert egyéb italokat, melyek mint tiszta szőlőből szűrt borok jönnek forgalomba; a mézbornak és sörnek megvan az a jó tulajdonsága is, hogy ha kellően készíttetik és jól kezeltek, nemcsak kellemes íze és zamata, de elegendő szeszartalma is van. Sokat, a kelleténél többet inni nem tanácsos, mert megárt. Helyén való dolog azért, ha háztartásunkban minél nagyobb szerepet juttatunk a méznek, mely mint említém, már az ó-korban is az „istenek eledele gyanánt szerepelt;“ miért ne használhatók tehát, mi, az utókor halandó emberei? A méz azonban az őt megillető méltó szerepet mindaddig teljesen be nem töltheti a háztartásban, általános fogyasztási cikké mindaddig nem válhatik, míg a cukor olcsósága a nagy közönség zömét ez utóbbiak fogyasztására utalja. Ezen azonban lehet segíteni. Lehet pedig akként, hogy nagyobb mértékben kell felkarolni a méhészetet, ki kell használni a természetadta előnyöket, hisz hazánk klímája oly felette alkalmas a méhtenyésztésre; a dus növényzet, a mézelő növények ezernyi félesége lehetővé teszi, hogy ne annyit mint ma, hanem tiszser annyit produkáljunk évente. Ha mi el nem fogyasztjuk, jó áron eladhatják, mert Európazerte elismert tény az, hogy hazánk legalább kvalitatív az elsőrangú méhtenyésztő országok közé tartozik Európában. Rajtunk áll, hogy tegyük azzá mennyiség tekintetében is.

M. L.

CSARNOK.

FÉNY ÉS NYOMOR

vagy a

MENTŐ ANGYAL.

(5.) Regény.

A „Tiszavidék” számára írta: RADNOVICH IDA.
(Folytatás.)

A gróf megérkezése a vendégek kedveit egészen felvillanyozta.

— Csakhogy itt van kedves gróf! hangzott mindenfelől.

— Bocsánat! késedelmezésemért, de sürgős elintézni való ügyeim voltak.

— Ne mentegetődzön kedves gróf, hanem jöjjön játszani, szólalt meg a milliomas Méry Olivér.

— Eu meg, ha tovább játszom — mondá a lord Barnet — akkor valamennyi ur és hölgy pénzét elnyerem.

Nagy hahótára fakadtak. Hát még az is baj? Ismét megszólalt a zene egy Rákóczy indulót, ez annak a jelzésére van, hogy vége a játéknak. Egyszerre elsötétültek a csillárok és az öltöző terem világosodott meg. Abban hagyták a játékot és átmentek az öltözőbe.

Ezután egy mellék lépcsőn levezették őket és egy csukott kocsi ültek és haza repültek mintha sárgányok lettek volna befogva.

Ez nagyszerű játék-terem! Minden ur ilyen véleményt nyilvánított az új cabinet felől. A betyárok a gróf parancsa szerint cselekedtek.

Most egyszerre megál a kocsi és a betyár kém leugrik a kocsi hátulsó feléről s észrevétlenül mint a macska a kapu sarokba huzodott.

Míg a kapus kulcsa megfordult a zárbán és azután haza andalgot. — Na! jól vagyok már, tudom már tisztelt ur lakásodat. A bejutás nekem nem oly nehéz.

Ily magán beszédett folytatott a gróf rossz lelkiismeretű bérencze.

Nézzük a másodikat, ki ismét egy urat kísért haza. Örömmel kiált, mikor a kocsi a Muzeum-körtől palota előtt megállt.

— Hm! hiszen én itt jobban tudom a járást mint az ur. Itt lakik az én Katim, a kit én, ha majd sok pénzem lesz oltárhoz vezetek. Ennek a betyárnak még nem volt egészen elromolva a lelkiismerete. Csak pénzvágyó volt. — De mi az ördög! én

nem is tudtam, hogy itt ki lakik? hát az angol lord Barnet. Pedig már három éve, hogy szeretem Katim. De nem mindég. mint betyár, hanem tanuló voltam itt Budapesten, de meg buktam az érettségim, ur akartam lenni, de miből? Felcsaptam tehát betyárnak! Katimat boldogítani akartam; mert őtet is a sors üldözte. Szülei elhaltak és elárverezték mindent. Es ő is kénytelen lett fizetése egyénné lenni. Hát most már tudom ő a lordnál van mint házikisasszony. Hej! ha tudná, hogy az ártatlan Tavassy Béla egy hirhedt betyár, rég nem szeretne. De nem adom tudtára, mert azután nem fogadná el pénzemem; mert azt hinné minden darabhoz vér tapad; és nem jönne hozzám. Pedig nem gyilkoltam még, de nem is fogok! Csak most fizessen ki a gróf, ha azt a kis tündért kére kerítjük akkor Isten hozzádott mondok én a betyár életnek. Leszek becsületes ember mint apám volt. Ide meg bemennem fölösleges, tudok mindent, hogy hol áll, számtalanszor voltam termeiben. Hogy gazdag-e? Az bizonyos, hisz olyan darab gyémántjai vannak, hogy egy birodalmat érnek. Csak most már a gróf és megbizottjai legyenek ügyesek, hogy a jó zsákmányt kine szalasszák a karmaik közül.

Ily magán beszédek között ért Tavassy Béla a betyár, gróf Dessóffy kastélyába, hol az illatos széna ágyra leheveredett. Oly nyugodtan mint a ki legjobban végezte munkáját.

Nézzük a harmadik betyár mint végzi munkáját. Ő egész nap aludt; mert őneki a feladata a kis galamb ellopása, gróf Szentirmay Szabó László kastélyából.

— Ah! nekem ma egy elegáns gentlemánnak kell fölöltözöm.

Ily magán beszéddel öbredt fel. Hamar kiugrik ágyából s nézi a ruhákat, melyek már oda voltak készítve.

— Ah! mily feusséges aranyóra, gyűrűk. Ninni! ez meg itt egy remek csokor. Ez meg egy levél. — Olvassa — „Tud meg Jenő! Ezen csokor be van hintve kábitó porral. S ha majd kezébe adod, te legyél készen arra, hogy karjaidba fogd és a reáto-k váró kocsiába tedd és azonnal a zugligeti nyaralomba hajtas. Legyél ovatos!”

(Folyt köv.)

NYILTEÉR*)

Foulard-selymeket 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg-selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb. postabér es vámmentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordulóval HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

MINDEN KÖHÖGÉST

valamint a gége, tüdő és légcső minden hurutos megbetegedését, továbbá a nehéz légést asthmák, hurutot, görcsös köhögést, rekedtséget, ingerlést a torokban kezdődő mellbetegséget a leggyorsabban és biztosan gyógyít, az évek óta elismert és orvosi utasítás után készített és ajánlott kitűnő szer, a

„Szent György thea“

ára csomagonként 50 krajczár a hozzá való Szt. György hurut-por szinte 50 kr. dobozonként, pontos használati utasítással együtt. (2—26)

Eredmény már néhány nap alatt észlelhető. Két csomagnál kevesebb nem küldetik. — Postaküldeményeknél csomagolás és szállító levélért 20 krajczárral több számítatik. — A megrendelések egyenesen a

„SANKT GEORGS APOTHEKE“

Wien, V/2. Winmer-gasse No. 33.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronáért,
egy tized sorsjegy 8 koronáért és
egy huszad sorsjegy 4 koronáért

az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar osztálysorsjáték igazgatósága.

Már

1895. December hó 6-14-ig

ejtetik meg a

MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTÉK

nagy nyeremény húzása,

melyben 21,499 pénznyeremény kerül

4 MILLIÓ 332.000 KORONA

összértékben kisorsolásra, többek között egy hatszázezer koronás jutalom 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 stb. stb. koronás nyereményekkel.

A legnagyobb nyeremény
a legszerencsésebb esetben

Egy millió

korona.

A sorsjegyek árai: 1 egész 40 forint. 1 tized 4 forint.
1 fél₅ 20 forint. 1 huszad 2 forint.

(Portóért 5 krajczár, ajánlott levelekért 15 krajczár, nyeremény-jegyzékért 10 krajczár fizetendő.)

(Biztonság okáért kérem a sorsjegyek küldését ajánlott levélben kérni.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

Heintze Károly

BUDAPEST,
Szervita tér 3. szám.

fő-elárusító

Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest.

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy vásárlásánál a legkülönbélebb számokat állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszadokból.

FÖNYEREMÉNY
esetleg
50.000 márka.

Szerencse-jelentés!

Főnyereményekért
az állam
kezeskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsolási nyeremény — esélyeire való részvételle, melyben

10 millió 981.720 márkát mulhatlanul nyerni kell.

Ez előnyös pénz-sorsolás nyereményei, melyben tervszerűen csak 112.000 sorsjegy foglaltatik, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500.000 márka.	
Prémia	300.000 m.
1 nyeremény á	200.000 "
1 " " "	100.000 "
2 " " "	75.000 "
1 " " "	70.000 "
1 " " "	65.000 "
1 " " "	60.000 "
1 " " "	55.000 "
2 " " "	50.000 "
1 " " "	40.000 "
3 " " "	20.000 "
21 " " "	10.000 "
46 nyer.	á 5000 m.
106 "	" 3000 "
226 "	" 2000 "
822 "	" 1000 "
1325 "	" 400 "
20 "	" 300 "
132 "	á 200 és 150 "
38050 "	" 155 "
7990 "	á 134, 100 és 98 "
7448 "	á 69, 42 és 20 "
Összesen : 56.200 nyeremény,	

mely rövid néhány hónap alatt 7 osztályban biztosan eldől.

Az első osztályu főnyeremény 50.000 márka, mely a második osztályban 55.000 márka, harmadikban 60.000 márka, a negyedikben 65.000, az ötödikben 70.000, a hatodikban 75.000, a hetedikben 200.000 márkára növekszik és így a 300.000 márkás prémiával 500.000 márka lehet.

Ezen első nyeremény sorsolásra, mely hivatalosan van megállapítva :
egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.
egy fél " " " " 1 " 75 "
egy negyed " " " " — " 90 "

A megtörtént huzás után minden résztvevőnek, felszólítás nélkül, nyomban megküldöm a hivatalos sorsolási jegyzéket.

Sorsolási tervet az állam-czimerrel ellátva, melyből a betétek és a nyeremény felosztások mind a hét osztályra megtudhatók, előre küldök díjtalanul.

A nyereménypénzek kifizetése és szétküldése közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, pontosan és szigorú titoktartás mellett.

Megrendelések postautalvánnyal vagy utánvétellel kéretnek.

Megbízásokat a küszöbön álló pénz-sorshuzásra tehát azonnal, de legkésőbb

ez év december hó 12-ig
kiki bizalommal forduljon :

HECKSCHER JÓZSEF

bank- és pénzváltó üzletéhez, **Hamburgban.**

399.

Csongrád vármegye főispánjától.

főisp. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Csongrád vármegye törvényhatóságánál rendszerezett s az 1895. év végével az 1886. XXI. t.-cz. rendelkezései értelmében üresedésbe jövő s választás útján betöltendő tiszti állásoknak betöltése a folyó évi december hó folyamán tartandó törvényhatósági tisztújító széken fog megejtetni.

Az üresedésbe jövő **alispáni** állással 2200 frt fizetés természetbeni lakás és 600 frt utiátalányból, — a **főjegyzői** állással 1550 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — az **I. aljegyzői** állással 900 frt fizetés és 200 frt lakbérből, — a **II. aljegyzői** állással 850 frt fizetés és 150 frt lakbérből, — a **III. aljegyzői** állással 750 frt fizetés és 150 frt lakbérből, — a **tiszti főügyészi** állással 1100 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — a **főpénztárnoki** állással 1100 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — az **ellenőri** állással 800 frt fizetés és 200 frt lakbérből, — az **árvaszéki elnöki** állással 1450 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — az **árvaszéki I. ülnöki** állással 1100 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — a **II. ülnöki** állással 1100 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — a **III. ülnöki** állással 1000 frt fizetés és 300 frt lakbérből, — a csongrádi-, tiszántuli- és tiszántúli **járási főszolgabírói** állásokkal egyenkint 1100 frt fizetés, 200 frt lakbér és 300 frt utiátalányból s három **szolgabírói** állással egyenkint 800 frt fizetés és 150 frt lakbérből álló javadalom van egybekötve.

Felhivom mindazokat kik ezen tiszti állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-cz.-ben megszabott képesíttségüket erkölcsi magaviseletüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényeiket **ez év december hó 3 napjának délután 5 órájáig** hozzám nyujtsák be ; később beadott kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

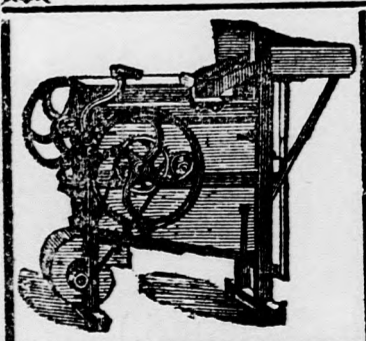
Szentes, 1895. évi november hó 14-én.

VADNAY ADNOR

Csongrád vármegye főispánja.

Kukoricza morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök);
kézi kezelésre való
széna- és szalmasajtók
fekvően vagy kocsira
szerelve.

Takarmány-tüllesztők,

Szállítható takarékkészítők takarmány stb. részére,

szecskavágók,

Répa- és burgonyavágók,

Daralók,

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab.

gazdasági gépgyárában

BÉCS, II./I. Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. Képviselek felvételnek.
(10-4.)

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI

BANK JELZÁLOG KÖLCSÖN (K)

BUDAPEST KEREPESI-UT 65., 2. EM. 24.

40 évi 5 $\frac{1}{2}$ százalékos 50 évi 5 százalékos törlesztéses kölcsön
födbirtokra vidéki házakra és telkekre. —
Malmokra és gyárakra 32 évre 6 százalékos amortisza-
ció útján;

HAZAKRA ÉPÍTÉSI KÖLCSÖN

50 százalék a megkezdésnél, 50 százalék a teljes felépítés után
6 százalék mellett. — 10000 forintig való $\frac{1}{4}$ évi tör-
lesztéses 6 és 7 százalékos személy hitelek pontos lebonyolítása.

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI

BANK JELZÁLOG KÖLCSÖN (K)

Budapest, Kerepesi-ut 65. sz. II. emelet 24.

26-16